

Munkatársunk telefonjelentése:

Az ideai mezőgazdasági kiállítás mindenben felülmúlja az előzőket

A vendégek, látogatóközönség előtt még zárva voltak a 64. Országos Mezőgazdasági Kiállítás és Vásár kapi, amikor Szőke Máttyás igazgató már fogadta a hazai és a külföldi lapok tudósítóit. A sajtó kétszáz jelenlévő munkatársa részére Naményi Géza, a Minisztertanács Tájékoztatási Hivatalának vezetője ismertette a kiállítás jelentőségét és anyagát.

Az ideai mezőgazdasági kiállítás és vásár nemcsak méreteiben, de tartalmában is messze felülmúlja az eddigi hasonló rendezvényeket.

E kiállításon mutatkozik be először az átszervezett szocialista magyar mezőgazdaság — mondotta Naményi Géza. A kiállításon látható nagyszerű eredményekre méltán lehetünk büszkék. Ötszázötvenkilenc termelőszövetkezet (az összes magyar tsz-ek 13 százaléka) 134 állami gazdaság összesen 1182 kimagasló növénytermesztési eredményt mutat be, míg az utolsó országos

mezőgazdasági kiállításon 1959-ben csak 581 növénytermesztési eredmény szerepelt.

Az ideai országos mezőgazdasági kiállítás- és vásár nemzetközi jelentősége is nagy.

A Szovjetunió, a Bolgár, a Lengyel, a Mongol, a Román Népköztársaság, valamint a Német Demokratikus Köztársaság önálló pavilonokat rendezett be. Csehszlovákia a nemzetközi kemizálási bemutatót vesz részt.

Különösen sok a látnivaló az 1400 négyzetméter alapterületű szovjet pavilonban

és a hozzája kapcsolódó 2 ezer négyzetméternyi bemutató téren. A Csongrád megyei, köztük a szegedi szőlő- és gyümölcsstermelő tsz-ek számára különösen sokat ad a Bolgár Népköztársaság kiállítási pavilonja. A szőlészet, a zöldség- és gyümölcsstermesztés legújabb bolgár nagyüzemi módszereit lát-

hatjuk itt, melyek alkalmazása nagy hatással lenne meggyénk zöldség- és gyümölcs terméshozamainak emelkedésére is.

Ezernyi érdekesség, megszámlálhatatlanul sok, az élmény erejével ható látnivaló! — így jellemezhetnénk tömören a ma megnyíló 64. Országos Mezőgazdasági Kiállítás- és Vásárt.

Nagyszerű gépjárműszemélyesítők a hazai és külföldi mezőgazdasági gépipar.

A jobbnál jobb magyar és külföldi univerzál traktorok egész parádéja látható itt. Sokféle nagyüzemi szőlő- és gyümölcsösművelő gépet is kiállítottak. Nem fukarkodtak meglepetéseikkel a nagy nyugati tőkés cégek sem.

Nagy meglepetés erejével hat a sertésfenyésztes és a baromfifenyésztes teljes nagyüzemi gépesítése is. A gépesített sertéshizlaldákat, baromfifenyészteseket, a Csongrád megyeieknek is okvetlen látniuk kell.

A kiállításnak külön üzemszervezési bemutató pavilonja

is van. Szövetkezeti gazdák, mezőgazdasági szakemberek számára csak ez az egyetlen pavilon megér egy teljes napot. Ezernyi üzemszervezési probléma megoldásához találunk itt ötleteket, kipróbált s bevált módszereket. A nemzetközi kemizálási bemutató pedig abba enged betekintést:

miként forradalmasítja a mezőgazdasági termelést a vegyszerek még nagyobb tömegű felhasználása.

Azt is mondhatnánk: a 64. Országos Mezőgazdasági Kiállítás- és Vásár mezőgazdaságunk nagyszerű tükre, mely a maga szépségében mutatja meg parasztságunk holnapját, amiért megszer-veztük az egyéni kisparcellák helyén a termelőszövetkezeteket.

Csepri József

Beszélgetések, tanácskozások a kongresszusi irányelvekről

A városok és a falvak népfrentbizottságai is jelentős részt vállaltak a kongresszusi irányelvek ismertetéséből, népszerűsítéséből. Jelenleg a különböző szintű irányító testületek, a megyei, a járási, a városi bizottságok, elnökségek és a titkári értekezletek fórumán tanácskoznak a nagyjelentőségű dokumentumról.

Az első ilyen összejöveteleken arról számoltak be a résztvevők, hogy a pártönkivüliek körében nagy érdeklődés nyilvánul meg a kongresszusi irányelvek iránt.

Az őszi hónapokban sokféle összejövetelt, találkozót

stb. rendeznek majd a népfrentbizottságok. Csoportos beszélgetések ezrein hallgatók meg a lakosság, a pártönkivüliek véleményét és észrevételeit, s több ezer aktív választ a felmerülő kérdésekre. Ezzel egyidejűleg összegyűjtik a javaslatokat, kezdeményezéseket, s ezeket a párt javaslati illetékes szerveihez továbbítják.

Ülést tartott a Központi Népi Ellenőrzési Bizottság

Pénteken ülést tartott a Központi Népi Ellenőrzési Bizottság, meghallgatta a KNEB elnökének beszámolóját, majd megvitatta az első félévi vizsgálatok tapasztalatairól szóló összefoglaló jelentést. Ezután jóváhagyta a negyedik negyedévben sorakerülő vizsgálatok tervét.

A népi ellenőrök a negyedik negyedévben többek között megvizsgálják a tudományos, kutató- és fejlesztő intézetekben feldolgozott kutatási témák eredményeinek gyakorlati hasznosítását; a Fővárosi Villamosvadászt; a vendéglátóipar álló- és fogyóeszközeinek gazdálkodását; a filmgyártás gazdaságosságát.

A legforradalmibb tett

Valamennyien szeretünk jól élni és törekszünk arra, hogy holnap, holnapután még messzebbre szorítsuk házuk tájától a kicsinyes napi gondokat. És nem is a régi, »hagyományos« gondokról van már szó, hiszen a jóllakás és a tisztességes öltözet áhítozásán rég túl vagyunk népünk egészének átlagában is. Hanem a meglevő, igen magasra fejlődött szocialista emberi igények további növelését tűzzük ki célul, amelyben már — ha egyéneket, családokat veszünk alapul — kényelmes lakás, korszerű háztartási gépek, könyvek és televízió, sőt autó is szerepel.

Mindezek elérésének, általánosságban a jólakás, szorgalmazója a Magyar Szocialista Munkáspárt. Csak bele kell pillantani a kongresszusi irányelvekbe, rögtön szemünkbe tűnnek az erről tanúskodó tények és számadatok. Valamennyien szívesen olvassuk, hogy »a következő három évben fokozatosan elérjük az ötéves tervben meghatározott célt, a reáljövedelmek 16—17 százalékos emelését«. Megnyugodva könnyeljük el magunknak azt is, hogy az ötéves terv végéig az előirányzott 250 ezer helyett 300 ezer lakás épül és már a következő évtizedben lakást fogunk adni minden önálló családnak. Hát még ha a kidolgozott húszéves népgazdasági tervet nézzük! Olyan perspektívát mutat ebben népünknek a párt, amely fellelkesít merészségével és realitásával.

A szocializmus építése azonban nem kívánságverseny, ahol akár kézfelnújtásra is lejátsszák nekünk legkedvebb lemezünket. Talán közhelyként hat némelyek szemében, mégis nyomatékosan alá kell húzni, hogy minden jólét és boldogság forrása önmagunktól ered, más szóval csakis nemzetünk nagy közössége teremthet itt tejfel-mézzel folyó Kánaánt. Az alapokat most már leraktuk, hiszen iparunk mellett mezőgazdaságunk is szocialista vágányokra tért, azonban ez önmagában kevés. Mivel a termelt javak fogyasztásában Európa-szer-vel előkelő helyet vívtunk ki magunknak, a mezőgazdasá-

gi termelést sokkal magasabb színvonalra kell emelnünk. Jó a közegészség-ügyünk is általában, enni, inni elég sokat tudunk. És nem is valamiféle isteni elegeket, ambróziát és nektárt, hanem sokkal valószínűbb csemegéket: felvágottakat, vaját, húst, bort és ehhez hasonlókat. Mindezeket azonban évről évre komoly fejtöréssel, kutatással, fáradsággal munkával kell elvinnünk a természetből.

Tehát munka nélkül — az élet kétszerkettője ez — egyetlen napig sem létezhetünk. Munkát, maximális termelőtevékenységet vár a párt minden egyes embertől, aki ennek az országnak eszi a kenyerét. »Itt nem boldogulhat más, csak aki alkot, aki munkás« — hirdette Juhász Gyula, és mintha éppen a mi nemzedékünknek szánta volna. Régen ugyanis éppen ellenkező volt a helyzet: azok tobzódtak a javakban, akik nemcsak a munkát vetették meg mélyesen, hanem lenézték, semmibe vették és kilátástalanságra kárhoztatták a dolgozó embert is, aki őket, a »sok herepimaszt« eltartotta. Ma viszont csak a tisztességes munka kap szobrot és himnuszot nálunk. A párt egyértelműen hirdeti, hogy az osztályharc egyik fő területe jelenleg a szocialista gazdaság megerősítése és fejlesztése. Az állampolgárok értékét tehát elsősorban azon méri, hogy mennyit tesznek képességükkel, iparkodásukkal a közösség asztalára. Ez ma a legforradalmibb tett, s fontosabb minden szépen hangzó politikai frázisnál.

Ha valaki dolgozni akar rendszerünk felvirágoztatásáért, nem csukjuk be előtte a gyárak, a szövetkezetek és egyéb munkahelyek kapuit. Azt mondjuk neki, hogy jöjjön, és ha produkál a közösség érdekeinek megfelelően, nem hánytorgatja fel senki a múltját és esetleg osztályidegen származását. Nem tragédia az sem, ha még mindig táplál magában némi illúziókat a le-tűnt régi világ iránt — az a fontos, hogy tevékenysége ne káros, hanem hasznos legyen a társadalomra. Mert tudnia kell mindenkinek, hogy az ellenséges támadást, a kártevést ingadozás nélkül elnyomjuk és megtoroljuk. Ezt önvédelemből és a nép iránti legnagyobb humanizmusból tesszük, hiszen ez a feltétele a nemzeti egység megteremtésének, minden dolgozni akaró honpolgár boldogulásának.

Komoly hiba azonban, hogy még napjainkban is elég sokan csak a fogyasztásról beszélnek szívességgel, a termelés, mint a fogyasztás sine qua non-ja pedig unalmas számukra. Az ilyen embereknél azután nem csoda, ha nincs minden rendben a munkafegyelmével. És sajnos, gyakran olyan emberek is halogatják a munkát, akik származásuknál fogva a munkásosztályhoz tartoznak. Tapasztalható Szegeden is, némely építkezéseknél, hogy a dolgozók egy része — tisztelet a kivételnek — két fillér értékű sem dolgozik egész nap. Idős nyugdíjas munkások tesszik szóvá: bizony sokat bosszankodnak, amikor látják, hogy egyik fiatal munkás leáll futballozni a gyerekekkel, a másik végtelen hosszú cigarettaszünetet tart, a harmadik és a negyedik mindentől megelégedkezve beszélget munkaidő alatt és így tovább. Ez megengedhetetlen. A naplopás, a lustaság aláássa a vállalat ter-veit, gyengíti a népgazdaságot és lényegében azoknak segít, akik gazdasági sikerreinknek útját szeretnék állni.

Itt-ott belebotlik még az ember abba a hamis felfogásba is, hogy »én munkás vagyok, a hatalom birtokosa, tehát azt csinálom, ami nekem jól esik«. Hát ez bizony nem egészen így van. Az ilyen nézet idegen a munkásos-

tálytól, amely — mint az irányelvek is hangsúlyozzák — a szocializmus építésében betöltött élenjáró szerepével, aldozat-készségével, lelkesedésével kivívta valamennyi dolgozó osztály és réteg tiszteletét, szeretetét. Mivel a párt továbbra is elsősorban a munkásosztály aktivitására és öntudatára támaszkodik, a laza munkaerőkölsűeknek is hasonlítaniuk kell a hatalmas egészhez. Természetesen nem várhatjuk, hogy önmaguktól váljanak szocialistává — itt a nevelésnek, a ráhatásnak van nélkülözhetetlen szerepe.

Nincsen abban semmi túlzás, hogy legnagyobb ellen-ségünk saját hibáink és tudatlanságunk. Ezért van szükség valamennyi munkahelyen a nagyobb felelősség-vállalásra és lelkiismeretességre, ezért tartjuk örvendetes jelenségnek az ország-szer-te tapasztalható tanulási kedvet. Többet termelni ma, mint tegnap, hogy gazdagabban élhessünk, és többet holnap, mint ma! — ennek a jelszónak mélyen be kell ivódnia dolgozóink tudatába. Csak rajtunk, valamennyiünk közös akaratán múlik, hogy a tervezett élet-színvonal a megadott határidőre realizálódjék és a fogyasztási cikkek bőségben és olcsón álljanak rendelkezésünkre.

Sokat halljuk mostanában, hogy eltérte került a marxizmus gazdasági oldala. Vajon miért? Azért, mert a hatalom szilárdan a munkásosztály kezében van, s a szocializmus ügye — amennyiben hazánk vállaltva halad a többi szocialista ország népeivel — véglegesen győzött. Most már legfőbb kötelességünk tehát saját portánkat szépitni, erősíteni. Többet kell termelnünk a kapitalizmusnál minden vonatkozásban, mert amíg ezt el nem érjük, még népevelő munkánk is farszagtóbb, nehezebb lesz. Csak természetesen, hogy a külön-féle kispolgári-polgári rétegek csak akkor fognak véglegesen és minden illúzióval leszámolni a mi zászlónk alá állni, amikor ők is meggyőződnek, hogy a szocialista rendszer többet képes produkálni a kapitalizmusnál és az életszínvonalért sem kell kihajózniok Amerikába, mert itthon magasabb a mérce.

Mindezen summázásaként: szükségünk van az okos, tanító szóra, a buzdító agitációra, mert az emberek növekvő öntudata jótékonyan visszahat majd egész társadalmi tevékenységükre. Még nagyobb szükségünk van azonban arra, hogy egész országunkat úgy tekintsük, mint saját otthonunkat: dolgozzunk érte, hogy lakályosabb, melegebb, gazdagabb és boldogabb legyen.

F. NAGY ISTVÁN

Elutaztak poznani vendégeink

Közel egy hétig tartózkodott Szegeden az a 27 tagú turistacsoport, amely a poz-nani Lengyel—Magyar Baráti Társaság szervezésében érkezett hozzánk. Hangulatos búcsúestén köszöntek el a várostól, amely — mint mondták — számos élményt nyújtott számukra és mindig legkedvesebb emlékeikként tartják számon az itt töltött napokat. A csoport vezetője, Edmund Taszer elvtárs, a Lengyel Egyesült Munkáspárt Központi Bizottságának tagja, országgyűlési képviselő különösen meleg barátságot kötött a búcsúestén is megjelent Bódi László elvtárs, szegedi országgyűlési képviselővel, akivel beható beszélgetéseket is folytatott a lengyel sejm és a magyar országgyűlés munkájával kapcsolatban.

A poznani vendégek Szegedről Budapestre utaztak, ahonnan több napos tartózkodás után térnek majd vissza a Lengyel Népköztársaságba.

Értékes készülékek üvegből

Kevesen dolgoznak, de annál fontosabb munkát végeznek a Szegedi Tudományegyetem üvegtechnikai műhelyében. Sok intézet számára készítik itt üvegcsövekből a különböző csapokat, hűtőket, lombikokat, kísérleti készülékeket. Az utóbbiakból évente közel ezer fajta kerül ki innen, egy, vagy több példányban. Az előbbieket szinte sorozatban gyártják.

A legváltozatosabb üvegtárgyak formálódnak a lengyel és keletnémet, utóbbi időben pedig angol üvegcsövekből, melyek különböző minőségben és méretarányban állnak raktáron. Napjainkban már a karcagi üveggyár is szállít durvább csöveket az üvegtechnikának.

Képünkön Oláh Csaba korrózióvizsgáló cellát állít be. Ebből egyelőre kettőt gyártanak, s értékük megközelíti a hetvenezer forintot.

A rózsák városa lesz Szeged

Nagyarányú őszi-tavaszi parkosítás

Idén ősssel és jövő tavasszal sok szép új parkkal gazdagodik Szeged. A tervek és elképzelések szerint különösen sok rózsát telepítenek majd. Augusztus 15-én kezdte meg a kertészeti vállalat az Orvostudományi Egyetem új diákotthona kertjének rendezését. A reprezentatív tanuló-, pihenőpark több mint 400 ezer forintba kerül. Az Orvostudományi Egyetem főhermárvány aktszobrot helyez majd el a parkban, s a növények is ehhez illeszkednek: élő növényekkel ve-

szik körül, a háttérbe pedig fenyőfákat ültetnek. A park érdekessége lesz a virágsávok megvilágítása.

Ezekben a napokban adják át a rendeltetésének az Eszperantó utcai szövetkezeti lakótömböt. A kertészeti vállalat augusztus 15-én itt is hozzákezdett a parkosításhoz. Aránylag kicsi az udvar, így a »magasba« építik a kertet, a tűzfalakat növényekkel futtatják be. Ezenkívül csinos kis medencét alakítanak itt ki, s játszótér építenek a lakótömb gyermekei részére.

Még idén ősssel parkosítják az Április 4 útja szegélyeit. A tervek szerint a parkásvokba rózsát ültetnek. Jövő tavasszal rendezik a kertészeti vállalat az oggyesszi lakótelep parkját. Az I. kerületi tanács a lakótömb parkosításával egy időben hozatja rendbe az itt húzódó töltés alját, ahol rózsálgépet képeznek ki.

Ugyancsak jövőre rendezik az újszegedi ligetet. A Vigadó mögé, a Sári-szobor környékére is rózsálgépet telepítenek.